

Ὁ συνήθως στερούμενος οὕτω πως τῆς τροφῆς του, ἔπιτο πίθηξ βῆλυς πολλά νοήμων, ὅστις μετεχειρίζετο εὐφυστάτον τρόπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἄρτον ἢ πᾶν ἄλλο εἶδος τροφῆς τὸ ὁποῖον ἐρρίπτετο ἐκτὸς τοῦ οἴκηματός του, ἀλλὰ μακρὰν ὥστε δὲν ἐφθαιον αἱ χεῖρες του· ἐξέβαλλε διὰ τῶν κινγκλίδων τὴν οὐράν του, καὶ κτυπὼν δι' αὐτῆς τὸ ποθητὸν ἀντικείμενον, τὸ ἔφερε πλησιέστερον. Τὴν ὄραν ἐκείνην συνήθως ὄρμα ὁ μικρὸς κλέπτης καὶ ἤρπαζεν, ὡς εἶπομεν, τὴν ἐξὴν τροφήν.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ζώων γεννᾶται εἰς τὸ Εὐελεπι ἀκρωτήριον, καὶ θεωροῦνται ὡς οἱ θηριωδέστεροι μεταξὺ ὄλων τῶν πιθήκων.

ΒΗΧΙΟΝ ΤΟ ΕΥΩΔΕΣ.

—o—

Tussilago fragrans.—Cl. Syngenesia polygama superflua.

T. fragrans thyrso fustigiato, floribus radiatis, foliis subrotundis cordatis aequaliter subtus pubescentibus. (W.)

Τὸ φυτὸν τοῦτο φύεται καὶ εὐδοκιμεῖ εὐκόλως εἰς παντὸς εἶδους γῆν, οὐδ' ἀπαιτεῖ πολλὴν καλλιέργειαν. ἔχει ρίζαν ἐλικσιδῆ καὶ κατὰ τὴν γῆσιν δριμύαν. Ὁ καυλὸς μόλις ἔχει ὕψος ἡμίσειας πήχειος· εἶναι συριγκιάδης καὶ μὲ μικρὰς τινὰς γωνίας. Οἱ κλάδοι εἰσὶν εὐάριθμοι, ὀλιγόφυλλοι καὶ ἀνθοφόροι. Τὰ δὲ ἄνθη κατ' ἀργὰς μὲν εἰσὶ λευκὰ, ἀκολούθως δὲ καθίστανται ἐρυθρὰ· ἂν καὶ μὴ καλὰ τὴν ὄψιν εἰσὶν ὁμως ἐπιζήτητα καθὸ εὐοσμια, καὶ ἀνθῶντα κατὰ τοὺς μῆνας Ἰαννουάριον καὶ Φεβρουάριον, ὅτε τὰ λοιπὰ ἄνθη σπανίζουσιν.

I. Δε-Κιγάλλιας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—o—

— Ἀνεγνώσθη ἐσχάτως περιεργότατον ὑπόμνημα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλικῆς νομοθεσίας ἐνὸς τῆς ἐν Λονδίῳ πολιτειογραφικῆς ἐταιρείας. Ἐπιγράφεται δὲ « Πολιτειογραφικαὶ καὶ ἱστορικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν νόμων, ψηφισμάτων, διαταγμάτων κλ. τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. »

Ὁ συγγραφεὺς Οὐίλλιαμ Τάϋλερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ Ἐδουάρδου Α' (1272) οἱ νόμοι ἐγράφοντο λατινιστί, ὅτι μετὰ ταῦτα, ἐπὶ Ριχάρδου Γ' (1483) ἢ Γαλλονορμανικῆ γλῶσσα διεδέχθη τὴν Λατινικὴν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένετο χρῆσις τῆς Ἀγγλικῆς. « Ὅλοι, λέγει, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν νόμοι

ἦσαν εἰς ἄκρον ἐλλειπεῖς, καὶ εὐκόλως τὰ δικαστήρια ἐδελεάζοντο καὶ διεφθείροντο ὑπὸ τε τῆς αὐλῆς καὶ τῶν εὐγενῶν. »

Ὁ Κ. Τάϋλερ ἐμέτρησε τὸν ἀριθμὸν τῶν νόμων οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἐκάστου ἡγεμόνος, ἀπὸ Ἑρρίκου (1225) μ' ἕως τοῦ 17 ἔτους τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας, μέχρι, δηλαδή, τοῦ 1853. Ὅθεν ὁ ἄριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 12 ἔτους τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ Γ', μέχρι τοῦ τέλους τῆς τοῦ Καρόλου Α' ἐκδοθέντων, ἦτοι ἐντὸς τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων, ἀναβαίνει εἰς 3316. Οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς προστασίας, (1649—1660) ἀλλὰ μὴ καταχωρισθέντα εἰς τοὺς κώδικας οὐδὲ ἀναγνωρισθέντα, ἀκυρωθέντα μάλιστα μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς μοναρχίας, δὲν σῴζονται ὡς ἐπὶ τὸ πρῶν· ἀλλ' ὁ Κ. Τάϋλερ ὑποθέτει ὅτι ἐξεδόθησαν περὶ τὰ ἑκατὸν νόμοι, ψηφίσματα καὶ διατάγματα ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἑνδεκά ἐτών. Ἦσαν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεγραμμένα κατὰ τὸ ὕφος τῶν αὐτοκρατορικῶν ψηφισμάτων τῆς Ρώμης.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κρόμγουλ μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Β'. (1660—1760) 5844 νόμοι, διατάγματα κτλ. ἐδημοσιεύθησαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ἐπὶ δὲ τῆς μακρᾶς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Γ', διαρκεσάτης ἐξήκοντα ἔτη, 14800, ἐπὶ τῆς τοῦ Γεωργίου Δ', 3223, ἐπὶ τῆς τοῦ Γουλλιέλμου Δ', 1802, καὶ 5384 κατὰ τὰ πρῶτα δεκάετη ἔτη τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας. Ἐν ὅλοις 31319, ἀπὸ Ἑρρίκου Γ'. (1225) μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὁ Κ. Τάϋλερ ἐμέτρησε προσέτι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος ἐκδοθέντων νόμων· ὅτω δὲ προχωροῦσι τὰ ἔτη τόσο ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς αὐξάνει ὑπεριμέτρως.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΑΜΚΩΣ.

Τὶ τρόμος ἐπλάκωσε
Τὸ ἔρμα Τεπλένε;
Σκιασμένος ὁ ἥλιος
Στὰ ὄρη προβαίνει,
Ὅλογορὰ σκόνονται
Βλασφημίας, χαροῖς,
Κατάρσις καὶ κλάματα
Καὶ τρόμου φριναῖς.

Στὸ μαῦρο κρεββάτι τῆς
Μὲ λύσσα σπαρνῶσαι
Γιὰ ἴδις, μὲ τὸ θάνατο
Βαρυὰ πολέμους,
Ἀκόμη εἰς τὰ στήθια
Τὴν ἄγρια φύγῃ
Βαστάει μὲ τὰ ὄντια
Ἡ μένα τοῦ Ἀλῆ.

Ἀσκόνει τὸ πρόσωπο,
Γυρίζει τὸ βλέμμα,
Παῦ ὁ Χάρος ἐθόλωσε
Καὶ στάζει τὸ αἷμα
Καὶ ποῖον εἰς τὴν ὕστερη
Στιγμὴ ἀποζητᾷ,
Τηράει καὶ ἀγωνίζεται
Νὰ βγάλῃ μιλά.

Ἄ! θάνατε, σβύσε τῆς
Τὸ λόγο ἀπὸ στόμα
Γιὰ ἴδαι, δὲν ἐχέρτασε
Τὰ αἵματα ἀκόμα,
Ἄ, λόγιε τρομάρας
Κι' ὀλέθρου θά πῃ,
Φαρμάκια, μαχαίρια
Θὰ ἀρῆσῃ τοῦ Ἄλῃ.

Παιδί μου, ποῦ βρίσκεσαι,
Καὶ μ' ἀρῆσσε μόνη;
Ἄ τρέξτε, καὶ ὁ θάνατος
Γοργὰ μὲ πλακόνει.
Στὰ μαῦρά μου στήθια
Παγώνει ἡ καρδιά,
Καὶ εἰν' ἄλλαις γιομάταις
Ζωὴ καὶ χαρὰ.

Ὁ πόνος τὰ κόκκαλα
Μοῦ λυώνει στὸ σῶμα
Ἄνοι σ' ἄλλα πρόσωπα
Τοῦ βόδου τὸ χρώμα
Γιὰ μίνα παντέρημο
Κρεδδάει εἰς τὴν γῆ,
Καὶ γι' ἄλλαις τραγούδια
Στεράνοι, χοροί.

Ἄ, κάμε, παιδάκι μου,
Ἐρμιά τὸ Γαρδίκι
Πλατὸ κοιμητήριον
Νὰ δόσκουνε οἱ λύκοι,
Ἄ, πνίξε στὰ αἵματα
Μανάδες, παιδιά,
Παρθέναις, καὶ γέροντες
Μαχαίρι, φωτιά.

Φωτιά, καὶ μαχαίρια!
Στὴν ἔρημη ἀγκάλη
Τῆς κόρης συντρίψατε
Τοῦ νιοῦ τὸ κεφάλι
Τὸ βρέφος, ποῦ τρέμοντας
Βλαστᾷ στὸ θυλί,
Σφραμμένο στὰ πόδια τῆς
Ἡ μίνα νὰ ἰδῇ.

Μαχαίρι. Κι' ἀρῆστέ τους.
Χαραῖς ἐδῶ κάτου
Ἄργα ξεψυχίσματα,
Λαχτάραις θανάτου.
Φωτιά καὶ μαχαίρια
Μία πλάκα νὰ κλεῖ
Καὶ γάμου στεφάνια
Καὶ κόρη νεκρή.

Φωτιά καὶ μαχαίρια...
Τι πάγος μὲ ζώνει;
Ἄνάθεμα, ἀνάθεμα,
Ὁ ἥλιος θολώνει,
Ποῖα τρῶμευ φαντάσματα
Ἐμπρὸς μου θωρῶ;

Ἀέφραλα λείψανα,
Τί θέλετε ἐδῶ;

Ἄιμέ! σὸν κρεδδάει μου
Σμονιουν ἀγάγια,
Ἄ! γυρνῶ ἐπάνω μου
Τὰ ἀχνὰ τους κεφάλια
Προξέρον τὰ στόματα
Φοβέρα φοικιή,
Ἄ πῶγτε, ἀρῆστέ με,
Ἄδελφια τ' Ἄλῃ.

Σηματοῦν ἡ σάλπιγγας,
Ἡ μάχη ἀρχινάει.
Θανάτου χτυπήματα
Τ' αἶρα ἀτηγάει!
Ὀλόμαυρο σύγνεφο
Σὸν ἰόχτα πυκνή,
Σκεπάζει παιδιόκορη
Τὸ κάστρο τοῦ Ἄλῃ.

Μαχαίρι θεῖλατο
Κρυφὰ φοβερίζει
Φυλάξου, στὸ κάστρο σου
Ὁ Λάρος γυρίζει.
Ἦμινανε δολιμωσκν,
Ἐμδῆλαν, ὄρμουν,
Ἦμιένα τὸ αἷμά σου,
Παιδί μου, διφοῦν.

Ἄ, ἔπασε, ἔπασε
Ὁ πρῶτος σφραμμένος.
Κλονίζεται ὁ δεύτερος
Βαρῶ λαθωμένος,
Ἄπᾶνου του βλῆνεται
Σωρὸς τὰ σπαθιά,
Ἄ! θάνατε, κλεισέ μου
Τὰ μάτια γοργά.

Λυπήσου με, θάνατε.
Ἀκόμη δὲν ψθάνει;
Στ' αἶρα σκάνεται
Γυμνὸ γιταγαίνι.
Ἦμιένα! τὸν ἀρπαξάν
Ἄπ' τ' ἀσπρα μαλλιά,
Τὸν σέρνουν ἀλύπητα,
Ὁ τρόμου θωριά!

Σταθῆτε! εἶνα γόγγυσμα
Θανάτου γροικιέται
Ἦμιέ! τὸ κεφάλι του
Στὸ χῶμα πετῆται.
Ἐκδίκησι, ἐκδίκησι,
Μουχτάρ καὶ Βελῃ...
Ὁ παῖς τὰ κεφάλια τους,
Κομμένα κρατεῖ;

Ἡ γῆ ἰσχοτείνωσει,
Ὁ ἄδης μουγγρίζει,
Τι τέρας τῆς κόλασης
Φοικιὰ φοβερίζει;
Ἄπᾶνου μου βίχεται
Ἄ μ' ἐπιέσε... Ἄλῃ,
Ὁ χάρος τῆς ἀρπαξεί,
Τὴν ἀγρία ψυχή.